

Αθωνική

IC XC
NI KA

ΙΟΥΝΙΟΣ 2014 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 222

www.athoniki-politeia.gr

Πολιτεία

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ὁ ΛΕΠΡΟΣ, ὁ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ

Πενήντα χρόνια συμπληρώθηκαν ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ Ὁσίου πατρὸς μας Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἦταν 4 Ἰανουαρίου τοῦ 1964, ἡμέρα Σάββατο, ὅταν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ. Στὰ πενήντα χρόνια πού πέρασαν, ὁ Ἅγιος ἔκανε πληθῆρα θαυμάτων. Κάποια ἀπὸ αὐτὰ θά σᾶς παρουσιάζουμε ὅλο τὸν χρόνο μέσα ἀπὸ τὴν στήλη αὐτή.

1964 - 2014

Κάποτε, πού εὐρισκόμουν σέ μεγάλη δυσκολία, λόγω πολλῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων, κατέφυγα στὴν Τράπεζα γιὰ τὴν ἐκδοσὶν ἑνὸς δανείου 50.000 εὐρώ. Μετὰ λύπης μου, ὅμως, μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, μὲ ἐνημέρωσαν ἀπὸ τὴν Τράπεζα, πὼς δὲν ἐγκρίνεται τὸ ποσὸ αὐτό, ἀλλὰ 45.000 εὐρώ, λόγω τῆς χαμηλῆς φορολογικῆς μου δηλώσεως, παρ' ὅλο πού ὑπῆρχε καὶ ἐγγυητής. Εἶπα λοιπὸν στὴν ὑπάλληλο: "Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, δὲν τὰ θέλω τὰ χρήματα, δὲν μὲ ἐξυπηρετοῦν, νὰ κλεισῇ ὁ φάκελλος".

Ὅταν πῆγα στὸ σπίτι μου στενοχωρημένος, παρακάλεσα γονατιστὸς τὸν Ἅγιο Νικηφόρο νὰ μὲ βοηθήσῃ. Καὶ μάλιστα τοῦ εἶπα: "Καλέ μου Παππούλη, μὴ μὲ ἀποστρέψῃς τὸν ἀμαρτωλό. Βοήθησέ με σ' αὐτὴ τὴν δυσκολία πού περνῶ".

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, πρὸς τὸ μεσημέρι, μοῦ τηλεφωνοῦν καὶ πάλι ἀπὸ τὴν Τράπεζα καὶ μοῦ λένε ἐπὶ λέξει: "Πάτερ, ἐλάτε νὰ πάρῃτε τὸ δάνειο. Ἐγκρίθηκε τελικὰ τὸ ποσὸ πού ζητήσατε. Φαίνεται σέ σᾶς τοὺς παπὰδες γίνονται θαύματα".

Ἦταν ὀλοφάνερη ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Μὲ τὶς δικές του πρεσβεῖες τακτοποιήθηκε τὸ αἴτημά μου. Τὸν εὐχαριστῶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου.

(Μαρτυρία π. Μεθοδίου Καπηλιάρη -
Ι. Μητρόπολις Μεγάρων & Σαλαμίνος)

Μία θεία τῆς μητέρας μου, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἐλένη, ἐνοιωσε ἀδιαθεσίᾳ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τὴν μεταφέρουν στὶς 11.1.2010 στὸ Ἱπποκράτειο Νοσοκομεῖο Θεσσαλονίκης γιὰ ἐξετάσεις. Ἐκεῖ οἱ γιατροὶ διαπίστωσαν ὅτι ἔχει ὑγρὸ στοὺς πνεύμονες, καὶ τὰ παιδιά τῆς ἀνησύχησαν. Τὸ νέο διαδόθηκε σάν ἀστραπὴ σέ ὅλο τὸ οἰκεῖο περιβάλλον, κι ἔτσι τὸ ἔμαθα κι ἐγώ. Ἀμέσως ζήτησα νὰ μάθω τὸ ὄνομά της, καθὼς δὲν τὸ γνῶριζα, γιὰ νὰ τὴν μνημονεύσω τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὅταν κάνω τὸν Παρακλητικὸ Κανόνα τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου, μὲ τὴν σιγουριά ὅτι ὁ Ἅγιος θά βοηθήσῃ.

Ἔτσι καὶ ἔγινε. Ὁ Ἅγιος βοήθησε καὶ ἀπὸ τὸ πρωῖ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἡ ὑγεία της καλυτέρευσε. Μάλιστα, μία ἀπὸ τὶς κόρες της πῆρε ἀμέσως τὴν μητέρα μου καὶ τῆς εἶπε:

- Τί κάνατε καὶ καλυτέρευσε ἡ μάνα μου; Λές καὶ ἀναστήθηκε. Πρέπει νὰ πῶ ἐπίσης ὅτι ἡ θεία Ἐλένη πῆρε ἐξιτήριο ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο καὶ εἶναι πλέον στὸ σπίτι της.

(Μαρτυρία Ἰωάννη Λαζαρίδη -
Φοιτητοῦ Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας Α.Π.Θ.)

Γερόντων

✘ Νὰ ἔχεις πίστι δυνατή. Ἡ πίστι δίνει σταθερότητα στὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Κύριος εἶναι ἐδῶ. Μᾶς σώζει καθημερινά, μᾶς βοηθᾷ. Ἡ ὀλιγοπιστία εἶναι ἀμαρτία. Πίστεψε καὶ θά πᾶνε ὅλα καλά. Μόνο πιστεψε!

✘ Ὁ Θεός εἶναι δίπλα μας. Νὰ τοῦ μιλήσετε σάν σέ φίλο σας: "Ἐλα, Κύριε, βοήθησέ με". Ὅταν ζητᾶτε κάτι ἀπὸ τὸν Κύριο στὴν προσευχή σας, νὰ βάζετε στὸ τέλος: "...ἐάν εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς μου". Γιατί αὐτὸ δεῖχνει ταπεινώσι καὶ παραχώρησι στὸ Θεῖο Θέλημα.

† Γέρων Ἀμβρόσιος

✘ Τὰ δάκρυα εἶναι ἡ τροφή τῆς ψυχῆς. Ὅπως, ὅταν τὸ σῶμα τρέφεται μὲ καλὴ τροφή, ζωογονεῖται, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ τρέφεται μὲ τὰ δάκρυα καὶ ζωογονεῖται.

✘ Ἡ θρησκεία μας εἶναι ζωντανή. Ὅταν πιστεύουμε στὸν Θεὸ καὶ κάνουμε τὰ καλά Του ἔργα, εἶναι μαζί μας καὶ μᾶς προστατεύει.

† Γέρων Δημήτριος Γκαγκαστάθης

✘ Στὴν οικογένεια πρέπει ὁ ἕνας νὰ ταπεινῶνεται στὸν ἄλλον, νὰ μμεῖται τίς ἀρετές του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνέχεται τίς ἰδιοτροπίες του.

✘ Μὴν κουρδίζετε τὸ ρολοῖ τέρμα, μήπως σπάσει τὸ ἐλατήριο. Ἔτσι καὶ μὲ τὰ παιδιά, μόλις βλέπετε ὅτι ζορίζονται, νὰ χαλαρῶντε τὸ σφίξιμο.

† Γέρων Παῖσιος

✘ Νὰ τρέχουμε στὴν ἐξομολόγησι, ὄχι μὲ δικαιολογίες, γιὰ νὰ πείσουμε τὸν πνευματικὸ ὅτι δὲν φταῖμε ἢ ὅτι ἄλλος μᾶς παρακίνησε καὶ σφάλαμε. Ἀλλὰ νὰ τρέχουμε μὲ μετάνοια, μὲ συντριβή, μὲ ταπεινώσι.

✘ "Ὅ,τι δὲν γίνεται μὲ ταπεινοφροσύνη καὶ πνευματικὴ γνῶσι, ὅ,τι καὶ ἂν εἶναι αὐτό, σέ τίποτε δὲν ὠφελεῖ ἐκεῖνον πού τὸ πράττει.

† Γέρων Ἄνθιμος

✘ Ὁ Θεός παιδεύει σάν πατέρας, γιὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὑπερβολές καὶ ἐλλείψεις. Μᾶς παιδεύει, ὄχι γιὰ νὰ ἐλθουμε σέ ἀπόγνωσι, ἀλλὰ γιὰ νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ διορθωθοῦμε. Ὅλα τὰ λυπηρά μᾶς ἀποστέλλονται γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχῆς μας.

† Γέρων Ἐφραίμ

370

ρθε κάποτε καί κατοίκησε στήν Σκήτη, κοντά στήν ἐκκλησία, ἕνας μοναχός ἀπό τήν Ρώμη, πού ἦταν ἄλλοτε μέγας καί τρανός μέσα στό παλάτι.

Κι εἶχε μαζί του κι ἕναν ὑπηρέτη, πού τόν διακονοῦσε. Σάν εἶδε ὁ πρεσβύτερος τῆς Σκήτης τήν ἀδυναμία του καί πληροφορήθηκε ἀπό τί μεγάλη ζωὴ καί ἄνεσι ἔφτασε ὡς ἐδῶ, ἀπ' ὅ,τι μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ οἰκονομοῦσε ἡ ἐρχόταν στήν ἐκκλησία, τοῦ ἔστειλε κι ἐκεῖνου.

Ὁ μοναχός αὐτός ἐζῆσε στήν Σκήτη εἴκοσι πέντε χρόνια κι ἔγινε ὀνομαστός, κι ἀπέκτησε καί διορατικό χάρισμα. Ὅταν, λοιπόν, ἄκουσε γι' αὐτόν κάποιος μέγας ἀπό τοὺς Γέροντες τῆς Αἰγύπτου ἦρθε κοντά του γιά νά μάθῃ μιά μεγαλύτερη ἀσκησι σωματική, ἀπό ἐκείνη πού γνώριζε ὡς τότε.

Μόλις μπήκε στό κελλί του κι ἀσπάσθηκαν ὁ ἕνας τόν ἄλλο, ἔκαναν προσευχή καί κάθισαν. Τότε ὁ Αἰγύπιος πρόσεξε πῶς ὁ Γέροντας φοροῦσε πολυτελῆ ἐνδύματα, καθόταν πάνω σέ ψάθα, εἶχε ἀπό κάτω ἕνα τομάρι καί ἕνα μικρό μαξιλάρι, καί στά πόδια του, πού ἦταν καθαρὰ, φοροῦσε σανδάλια. Βλέποντας ὅλ' αὐτά ἔσκανδαλίστηκε: πῶς μπορεῖ ὁ Γέροντας αὐτός νά ζῆ σ' ἕναν τέτοιο τόπο, μέ τόση καλοπέραση, ἐνῶ θά ἔπρεπε μᾶλλον νά ζῆ μέ σκληραγωγία; Ἄλλὰ ὁ Γέροντας, πού ἦταν διορατικός, τό κατάλαβε πῶς ἔσκανδαλίστηκε ὁ Αἰγύπιος μοναχός, καί λέει στόν ὑπηρέτη του:

- Ἐτοίμασε κάτι γιά νά γιορτάσουμε τόν ἐρχομό τοῦ ἀδελφοῦ.

Βρέθηκε, λοιπόν, ἕνα μικρό λάχανο καί τό μαγεῖρεψε καί φάγανε. Εἶχε καί λίγο κρασί ὁ Γέροντας, γιά τήν ἀσθενεία του, καί ἤπιαν λίγο κι ἀπ' αὐτό καί, σάν ἐβράδιασε, εἶπαν τοὺς δώδεκα Ψαλμούς καί ἔπρσαν νά κοιμηθοῦν. Τό ἴδιο ἔκαναν μέ τοὺς Ψαλμούς καί τά μεσάνυχτα.

Σάν ἦρθε τό πρωῒ καί σηκώθηκαν, λέγει ὁ Αἰγύπιος:

- Νά εὐχέσαι γιά μένα, Γέροντα.

Κι ἔφυγε δίχως νά ὠφεληθῆ. Δέν εἶχε ὅμως ἀπομακρυνθεῖ, ὅταν ὁ Γέροντας σκέφθηκε πῶς δέν ἔπρεπε νά τόν ἀφήσῃ νά φύγῃ δίχως νά ὠφεληθῆ κάτι ἢ ψυχὴ του. Στέλνει, λοιπόν, τόν ὑποτακτικό του, καί τόν φωνάζει νά επιστρέψῃ. Καί σάν μπήκε πάλι στό κελλί του ὁ Αἰγύπιος, τόν δέχθηκε μέ πολλή χαρά καί ἄρχισε νά τόν ρωτᾷ:

- Ἀπό ποιά χώρα εἶσαι καί ἀπό ποιά πόλι;

- Δέν εἶμαι, ἀπαντᾷ ὁ Αἰγύπιος, ἀπό καμμιά πολιτεία, παρά ἀπό ἕνα χωριό.

- Καί ποιό ἦταν τό ἐπάγγελμά σου στό χωριό; Ξαναρωτᾷ ὁ Γέροντας.

- Ἦμουν ἀγροφύλακας, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

- Καί πού κοιμόσουν; συνεχίζει ὁ Γέροντας.

- Στό χωράφι, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

Τότε τοῦ λέει ὁ Γέροντας:

- Μήπως εἶχε στρώμα ἐκεῖ πού κοιμόσουν;

- Τί λές, Γέροντα! ἀπόρησε ὁ Αἰγύπιος. Στό χωράφι θά εἶχε στρώμα νά κοιμηθῶ;

- Καί πῶς κοιμόσουν;

- Κάτω, στό χῶμα, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ μοναχός.

- Καί τί ἔτρωγες στό χωράφι, καί τί κρασί ἔπινες; ἐπέμενε ὁ Γέροντας.

- Μά υπάρχουν φαγητά καί ποτά στό χωράφι; ἀποκρίνεται ἐκεῖνος.

- Καί πῶς ζοῦσες;

- Ἐτρωγα λίγο ψωμί καί κάτι ξερό παστωμένο, κι ἔπινα καί λίγο νερό, ἀποκρίνεται ὁ Αἰγύπιος.

- Βαρειά δουλειά, συμπέρανε ὁ Γέροντας. Καί στό χωριό υπάρχει λουτρό νά λούζεστε;

- Ὅχι δέν υπάρχει, μά πηγαίναμε στό ποτάμι, ὅταν θέλαμε νά λουστοῦμε.

Κι ὅταν, μ' αὐτές τίς ἐρωτήσεις, τόν ξέβγαλε καλά-καλά, πληροφορήθηκε ὅλα ὅσα ἠθελε, καί γνώρισε καί τόν πόνο πού εἶχε στήν ζωὴ του πρὶν νά γίνει μοναχός, θέλησε νά τοῦ δώσει μιά ψυχικὴ ὠφέλεια. Ἐπίασε λοιπόν κι αὐτός

καί τοῦ διηγήθηκε ὅλη του τήν ζωὴ καί καλοπέραση πού ἔκανε στόν κόσμο, προτοῦ νά γίνῃ μοναχός, λέγοντάς του:

- Ἐγὼ ὁ ταπεινός, πού σοῦ μιλῶ, κατάγομαι ἀπό τήν Ρώμη τήν φημισμένη, κι ἐκεῖ ἤμουν μέγας καί τρανός σ' ἀξιώματα, στό βασιλικό παλάτι.

Σάν ἄκουσε αὐτά τά πρώτα λόγια ὁ Αἰγύπιος, αισθάνθηκε κατάνυξι, κι ἔδωσε πιό πολλή προσοχὴ στήν συνέχεια τῶν λεγομένων του.

- Ἐγκατέλειψα, συνέχισε ὁ Γέροντας, τήν ἐνδοξη Ρώμη κι ἦρθα σ' αὐτὴν ἐδῶ τήν ἔρημο. Κι ἀκόμη, ἐμένα πού μέ βλέπεις ἔτσι, εἶχα ἐκεῖ μεγάλα σπίτια καί πολλά χρήματα· τά καταφρόνεσα, λοιπόν, ὅλα κι ἦρθα νά μείνω σ' αὐτό ἐδῶ τό κελλί. Ἀκόμη, ἐγὼ, πού κοίτο-

μαι τώρα ἐδῶ, ἐκεῖ ξάπλωνα σέ ὀλόχρυσα κρεβάτια καί πολυτελῆ στρώματα! Καί σ' ἀντάλλαγμα ἐκείνων ὁ Θεός μου χάρισε αὐτὴ τήν ψάθα κι αὐτό τό τομάρι. Γνώριζε,

ἀκόμη, πῶς τά ἐνδύματά μου ἦταν βαρύτιμα· καί τώρα, ἀντὶ γιὰ ἐκεῖνα, φορῶ τά φτωχὰ καί τριμμένα τοῦτα ράσα. Καί γιὰ τό φαγητό μου ἀκόμη, ἐκεῖ ξοδεύοταν πολύ χρυσάφι, μά ἐδῶ, καθὼς εἶδες, ὁ Θεός μου ἔδωκε τοῦτο τό μικρό λάχανο καί τό ποτήρι τό κρασί. Ἀκόμη, ἐκεῖ, βρῖσκονταν γύρω μου πολλοί

δοῦλοι νά μέ υπηρετοῦν· καί νά, πού ἐδῶ, μου ἔστειλε ὁ Θεός τοῦτο τόν Γέροντα νά μέ διακονεῖ. Ἔτσι, ἀντὶ νά ἔχω τό λουτρό πού εἶχα τότε, τώρα βάζω λίγο νερό γιὰ τά πόδια μου, κι αὐτά τά σανδάλια, γιὰ τήν ἀσθενεία μου. Κι ἀκόμη, ἀντὶ νά ἔχω μουσικούς μέ αὐλοὺς καί κιθάρες, λέγω τοὺς δώδεκα Ψαλμούς. Τό ἴδιο καί τήν νύχτα: ἀντὶ γιὰ τίς ἁμαρτίες πού ἔκανα τότε, τώρα μέ πολλή χαρά καί ἄνεσι κάνω τήν μικρὴ μου ἀκολουθία. Σέ παρακαλῶ, λοιπόν, πάτερ, νά μή σκανδαλισθῆς πού μέ βλέπεις ἔτσι, γιὰτί εἶμαι ἀσθενής καί ἀνήμπορος.

Ἀκούγοντας ὅλ' αὐτά ὁ Αἰγύπιος ψιθύρισε:

- Ἀλλοίμονό μου, γιὰτί, ἀπό τήν πολλὴ κακοπέραση τοῦ κόσμου τούτου ἦρθα στήν καλοπέραση, καί ὅ,τι δέν εἶχα τότε, τώρα τ' ἀπολαμβάνω· ἐνῶ ἐσύ, ἀπό τήν μεγάλη καλοπέραση πού εἶχες, ἦρθες ἐδῶ στήν θλίψι, καί ἀπό τήν πολλὴ δόξα καί τόν μεγάλο πλοῦτο, ἦρθες στήν ταπεινῶσι καί στήν φτώχεια!

Καί ἀναχώρησε ὁ Αἰγύπιος, ψυχικὰ πολύ ὠφελημένος. Κι ἀπὸ τότε ἔγιναν φίλοι μέ τόν Γέροντα, κι ἐρχόταν συχνότερα νά τόν βλέπῃ καί νά ὠφελεῖται ψυχικὰ.

Γιὰτί ἦταν ἄνδρας μέ πολλὴ διάκρισι καί γεμᾶτος ἀπὸ τήν εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. ■

ΜΕΓΑΛΟΣ

καί

ΤΡΑΝΟΣ

Η ΖΩΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ Η ΑΓΙΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙ ΤΩΝ ΘΗΡΙΩΝ

Ο Άγιος Έλευθέριος γεννήθηκε στην Ρώμη κατά το δεύτερο ήμισυ του 2ου μ.Χ. αιώνα. Οι γονείς του ήταν πλούσιοι άνθρωποι και εύσεβεις. Η μητέρα του μάλιστα, ονόματι Άνθια, πού είχε διδαχθεί τον Χριστιανισμό από τούς μαθητές του Άποστόλου Παύλου, έμπιστεύθηκε την μόρφωσή του στον Αρχιερέα της Ρώμης. Εκείνος, διακρίνοντας τό ήθος, την κοσμιότητα και τις άλλες αρετές του Έλευθερίου, τον χειροτόνησε διάκονο σέ ηλικία μόλις δεκαπέντε ετών, στά δεκαεπτά ιερέα και στά εικοσί του χρόνια Επίσκοπο του Ίλλυρικού.

Η γλυκύτητα και ή σοφία τών λόγων του ήταν τέτοια,

πού έπειθε πολύ εύκολα τούς άκροατές του νά γίνουν Χριστιανοί. Τό γεγονός αυτό έξώργισε τόν Ρωμαίο αυτοκράτορα, ό οποίος διάταξε νά τόν συλλάβουν. Όταν τελικά οί στρατιώτες έφεραν τόν Άγιο μπροστά στον αυτοκράτορα, εκείνος, βλέποντάς τον τόσο νέο και κόσμιο, τόν συμπάθησε και του υποσχέθηκε μάλιστα δώρα πολλά και πλούσια, αν δεχόταν νά θυσιάση στά είδωλα.

- Έγώ δέν καταδέχομαι νά προσκυνήσω ξόανα άψυχα. Τις τιμές και τις δωρεές, τις άπορρίπτω τελείως. Τά δέ φρικτά κολαστήρια, μέ τά όποια μέ άπειλείς, τά νομίζω παιγνία, διότι έγώ τόν θάνατο διά τόν Χριστόν μου τόν θεωρώ τροφή και δόξα.

Μόλις τά άκουσε αύτα ό τύραννος, θυμωσε και διάταξε ν' άρχίσουν τά βασανιστήρια. Αρχικά έδεσαν τόν Άγιο σ' ένα πυρακτωμένο χάλκινο κρεβάτι, μέ αναμμένα κάρβουνα από κάτω και τόν άφησαν εκεί ώρες πολλές. Μά ό Άγιος δέν έπαθε τίποτα. Μετά τόν έβαλαν πάνω σέ μία πυρωμένη σχάρα. Από κάτω είχαν κάρβουνα αναμμένα και από επάνω έρριχναν λάδι γιά νά δυναμώσουν την φωτιά. Μά μόλις ξάπλωσαν τόν Άγιο επάνω ή φωτιά έσβησε και τό σίδερο κρύωσε. Τό επόμενο μαρτύριο ήταν ακόμα πιό σκληρό: έβαλαν σ' έναν λέβητα λίπος, κερι και πίσσα, γιά νά βράσουν μέσα τόν Άγιο. Εκείνος, όμως, έξηλθε και πάλι άβλαβής.

Άφου δοκίμασαν άνεπιτυχώς διάφορες μεθόδους, ό Ρωμαίος τύραννος διάταξε νά τόν φυλακίσουν, νά τόν δέσουν και νά τόν αφήσουν νά πεθάνη από την πείνα.

Όστόσο, από την πρώτη κιάλας ήμέρα ένα περιστέρι περνούσε από τά κάγκελα του παραθύρου στό σκοτεινό κελλί, μεταφέροντας στον Άγιο τροφή. Κι αυτό συνεχίστηκε όσες ήμέρες παρέμεινε εγκλειστος ό Άγιος, κάτι πού προκάλεσε, όπως ήταν φυσικό, τόν θαυμασμό αλλά και την όργη του τυράννου.

Τυφλωμένος από τό πάθος του, πρόσταξε νά δέσουν τόν Άγιο Έλευθέριο πίσω από άγρια άλογα και νά τόν σύρουν επάνω σέ λίθους και βράχους, γιά νά κατακοπούν οί σάρκες του και νά ξεψυχήση μαρτυρικά. Μάταιος κόπος, όμως, γιατί τά άγρια άλογα, μόλις αντίκρισαν τόν Άγιο, ήμέρευαν.

Μέ την δύναμη του Θεού ό Άγιος Έλευθέριος λύθηκε και κάθησε πάνω σέ μία άμαξα, την όποια έσυραν τά ήμερα πλέον άλογα. Έφτασε σ' ένα κοντινό βουνό κι εκεί στάθηκε. Καθώς ύμνολογούσε τόν Κύριο, συνέβη και άλλο θαυμαστό: όλη ή άλογη κτίσι, άρκουδες, λιοντάρια, άλεπουδες, τσακάλια και πολλά άλλα άγρια ζώα περικύκλωσαν χαρούμενα τόν Άγιο, κλίνοντας προς την γη τά κεφάλια τους.

Κάποιοι κυνηγοί, πού είδαν τό θέαμα, έσπευσαν νά μεταφέρουν τά νέα στον τύραννο κι εκείνος έστειλε άμέσως τούς στρατιώτες του, νά συλλάβουν τόν Άγιο Έλευθέριο. Τά θηρία, μόλις τούς αντίκρισαν, ώρμησαν εναντίον τους και θά τους κατασπάραζαν μέ τά νύχια και τά δόντια τους, αν δέν επενέβαινε ό Άγιος. Τά πρόσταξε νά μή βλάψουν κανέναν και νά γυρίσουν στά σπήλαιά τους, όπως και έγινε. Αυτά υπάκουσαν, λές και ήταν λογικά όντα. Ύστερα, ό Άγιος άκολούθησε πρόθυμα τούς στρατιώτες.

Όταν έφτασαν στή Ρώμη, ό βασιλεύς κάλεσε τόν κόσμο νά συγκεντρωθή, γιά νά δη τόν μαρτυρικό θάνατο, πού έπεφύλασσε στον Άγιο. Τόν έρριξαν μέσα σέ μία άρένα και άφησαν έλεύθερη μία λέαινα, γιά νά τόν κατασπαράξη. Τό θηρίο ώρμησε άπειλητικά εναντίον του, μά μόλις έφθασε κοντά του, κατέβασε τό κεφάλι και άρχισε νά του γλύφη τά πόδια.

Ό σκληρόκαρδος τύραννος ούτε και μ' αυτό τό θαυμαστό γεγονός πίστεψε και, έχοντας την έντύπωση πώς τό θηρίο δέν είχε αρκετή δύναμη, επειδή ήταν θηλυκό, διάταξε νά ριξουν στην άρένα ένα άρσενικό λιοντάρι. Κι αυτό όμως, πλησιάζοντας τόν Άγιο, αποδείχθηκε ήμερώτερο από τό θηλυκό. Αγκάλιασε τά πόδια του και τά φιλούσε, κουνούσε χαρούμενα την ουρά του και χοροπηδούσε γύρω του δείχνοντας έτσι την αγάπη του προς τόν Άγιο Έλευθέριο.

Όσοι είδαν αυτά τά θαυμαστά γεγονότα, άνέκραξαν: «Μέγας ό Θεός τών Χριστιανών». Άπελπίσθηκε τελείως ό τύραννος και, μή γνωρίζοντας πώς άλλοιώς νά θανατώση τόν Άγιο, διέτεξε νά του κόψουν τό κεφάλι. Μ' αυτόν τόν τρόπο παρέδωσε ό ένδοξος Έλευθέριος την ψυχή του στά χέρια του μεγάλου Θεού.

Σίμωνος Μοναχού

Απο
το
γεροντικό

ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ό Όσιος Άγάθων, συμβουλευόνας τούς νεωτέρους αδελφούς του ν' αγαπήσουν την νηστεία, τούς έλεγε συχνά:

- Ό καλός στρατηγός, πού επιχειρεί νά καταλάβη μία πόλι εχθρική, γερά όχρωμένη, κάνει άποκλεισμό στις τροφές και στό νερό. Μ' αυτό τόν τρόπο άτονεί ή αντίστασι του εχθρού και αυτός στό τέλος παραδίδεται. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει μέ τις σαρκικές όρμές, πού άνελέητα πολεμούν τόν άνθρωπο στην νεότητά του. Η εύλογη νηστεία καταβάλλει τά πάθη και τελικά τ' άπομακρύνει από τόν αγωνιστή.

- Και τό πανίσχυρο λιοντάρι, τούς έλεγε κάποια άλλη φορά μιλώντας για την πολυφαγία, συχνά από την λαιμαργία του πέφτει σέ παγίδα και όλη ή δύναμή του και ή μεγαλοπρέπειά του εξαφανίζονται.

✠

Όταν επρόκειτο νά κοιμηθή ό Όσιος Άγάθων, έμεινε τρεις ήμέρες ακίνητος στό στρώμα, μέ τά μάτια ανοικτά, γυρισμένα προς τόν ουρανό. Την τρίτη ήμέρα, σαν συνήλθε λίγο, τόν ρωτούσαν οί μαθηταί του, πού τόν είχαν περιτριγυρίσει, νά τους πη πού βρισκόταν τό πνεύμα του σ' όλο αυτό τό διάστημα.

- Στο κριτήριο του Θεού, ψιθύρισε εκείνος.

- Κι εσύ φοβάσαι, Πάτερ; τόν ρώτησαν μέ άπορία οί αδελφοί.

- Προσπάθησα όσο μπορούσα νά φυλάξω τις έντολές του Θεού σέ όλο μου τόν βίο. Μά είμαι άνθρωπος. Πώς νά ξέρω αν Τόν έχω εύχαριστήσει; είπε πάλι μέ πολύ κόπο ό Όσιος.

- Δέν είσαι βέβαιος πώς τά έργα σου ήταν κατά Θεό; άπόρησαν εκείνοι.

- Όχι, προτού βρεθώ μπροστά στον Δημιουργό μου, άποκρίθηκε ό Όσιος. Γιατί μέ άλλο κριτήριο κρίνουν οί άνθρωποι και μέ άλλο ό Θεός.

Ήθελα και άλλα ώφέλιμα γιά την ψυχή τους νά ρωτήσουν οί αδελφοί, αλλά ό Όσιος τούς έκανε νόημα νά μην όμιλούν πιά.

- Είμαι άπασχολημένος, ψιθύρισαν τά χείλη του.

Η μορφή του έλαμψε! Οί μαθηταί του τόν είδαν νά φεύγει γιά την αιώνιο ζωή μέ την χαρά, πού νοιώθει κάποιος σαν ξεκινά νά συναντήση τό πιό αγαπημένο του πρόσωπο. ■

μικρό τό καλύβι για τόν ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ!

Ο παπα-Γρηγόρης ο Πνευματικός γεννήθηκε στο ιστορικό Μεσολόγγι και ήταν ένα από τα παιδιά, πού σώθηκαν από την ήρωική έξοδο του Μεσολογγίου.

Τό επώνυμό του ήταν Μανωλάτος και έγινε μοναχός και ιερέας στην Νέα Σκήτη, στην Καλύβη του Αγίου Σπυρίδωνος. Για την αρετή του προτάθηκε από τους πατέρες της Νέας Σκήτης στην κυρίαρχο Μονή του Αγίου Παύλου και έγινε Πνευματικός. Έζησε για λίγα χρόνια και στην Καλύβη του Τιμίου Προδρόμου στην Αγία Άννα.

Στά μέσα περίπου της δεκαετίας 1840-1850 αναχώρησε για την Μικρά Αγία Άννα, για ανώτερη πνευματική ζωή, και πήρε την Καλύβη της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Η συνοδεία του αποτελείτο από τους ιερομονάχους παπα-Κοσμά και παπα-Δαμιανό.

Η περιοχή της Μικράς Αγίας Άννης ήταν τότε πολύ ήσυχαστική, πτωχική και άνοδρη. Άλλα τίς δυσκολίες αυτές τίς υπερέβαινε ο ζήλος των πατέρων για την άσκητική ζωή. Στην συνοδεία του παπα-Γρηγόρη είχαν για εργόχειρο πλεκτές φανέλλες, τσουράπια και καλτσοδέτες. Καλλιεργούσαν και ένα μικρό κήπο για να έχουν τά χρειώδη κηπευτικά.

Οί λίγοι επισκέπτες, πού έφθαναν ως την καλύβη τους, πήγαιναν να εξομολογηθούν στον παπα-Γρηγόρη, ο οποίος είχε ήδη φήμη ενάρετου και διακριτικού Πνευματικού.

Ο Παπα-Γρηγόρης πήγε κάποτε στο παζάρι, στις Καρυές, για να πωλήσει τό εργόχειρο του. Τό άφησε μπροστά του, κατέβασε τόν σκούφο του και, σκύβοντας τό κεφάλι του, έλεγε την ευχή.

Τά χρόνια εκείνα ζούσε στο Άγιον Όρος και ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ίωακείμ ο Γ*. Έτυχε, λοιπόν, να περάση μπροστά από τόν Παπα-Γρηγόρη και τόν είδε να κρατά τό κομποσχοίνι του και να έχη προσηλωμένο τό βλέμμα του κάτω. Του έκανε έντύπωση και ρώτησε να μάθη ποιός είναι. Χάρηκε πού έμαθε ότι ήταν ο φημισμένος Πνευματικός παπα-Γρηγόρης. Τόν πλησίασε και του είπε:

- Εσύ, πάτερ, δέν διαλαλεις τό εργόχειρό σου; Κοίταξε γύρω σου να βρής κανέναν πελάτη να τό πωλήσης.

- "Όποιος έχει ανάγκη, Παναγιώτατε, από τό εργόχειρό μου, μπορεί να τό δη και να τό πάρη. Δέν χρειάζεται να ψάχνω, απάντησε χωρίς να κοιτάξη τόν Πατριάρχη.

- Δέν ήρθα, Πνευματικέ μου, να σε πειράξω. Ήρθα να σου πώ ότι κάποια ήμέρα θά έρθω να σε επισκεφθώ.

- Ευχαριστώ, αλλά μίν κάνης τόν κόπο, Παναγιώτατε, να έρθης, διότι τό Καλύβι μου είναι πολύ μικρό και χαμηλό και δυστυχώς δέν χωράει Πατριάρχες.

- Άς είναι χαμηλό. Θά σκύψω και θά χωρέσω.

- Αν έσκυβες, δέν θά ήσουν τώρα εδώ εξόριστος. Θά ήσουν στην Πόλι, στον θρόνο σου, έννοώντας τό αγέρωχο και τό άσυμβίβαστο του μεγάλου αυτού Πατριάρχου.

Ο Πατριάρχης θαύμασε για την λακωνική και επιτυχημένη απάντησι του παπα-Γρηγόρη και ή γνωριμία του μαζί του άπτετέλεσε σταθμό στην ζωή του. Πράγματι τόν επισκέφθηκε στην Μικρά Αγία Άννα. Τόν έκανε πνευματικό του και πήγαινε συχνά. Έλεγε ότι ο παπα-Γρηγόρης είναι ο στύλος της αρετής και του μοναχικού βίου. Του δώρησε μάλιστα λειτουργικά σκεύη, βιβλία Εκκλησιαστικά και είδη οικουριού. Όλ' αυτά, λόγω της έλλειψεως των άλλων Καλυβών, τά δανειζονταν οί πατέρες της περιοχής για τίς πανηγύρεις τους.

* Ο Ίωακείμ ο Γ' υπήρξε ένας από τούς σημαντικότερους Πατριάρχες της νεωτέρας περιόδου. Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολι τό 1834 και έλαβε άξιόλογη μόρφωσι, την όποία διεύρυνε στην Βιέννη. Κατά την πρώτη του πατριαρχία (1878-1884) άγωνίστηκε για την αναδιοργάνωσι των υπηρεσιών του Πατριαρχείου. Ίδρυσε τό πατριαρχικό τυπογραφείο και βιβλιοθήκη. Ανήγγειρε λαμπρό μέγαρο για την Μεγάλη του Γένους Σχολή. Τό 1884 έξαναγκάσθηκε σέ παραίτησι, επειδή άντέδρασε στις άπαιτήσεις της τουρκικής κυβερνήσεως να καταργηθούν τά προνόμια, πού είχαν παραχωρηθεί στην Όρθόδοξη Εκκλησία. Άφου περιόδευσε στά Πατριαρχεία Άλεξανδρείας, Ίεροσολύμων και Άντιοχείας, έγκαταστάθηκε τελικά στο κελλί Μυλοποτάμου της Ι. Μ. Μεγ. Λαύρας επί 12 έτη. Στις 25 Μαΐου του 1901 επανήλθε στον Οικουμενικό θρόνο, όπου έμεινε μέχρι τόν θάνατό του, τό 1912.

Αθωνική

www. athoniki-politeia.gr

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τής ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός

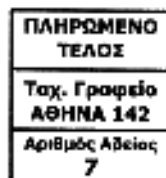
ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Άστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας

Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.00 ~

κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, έλέησόν με